

Finantslovudkast for Finantsaaret 1854—55 fremkom den daværende Kultusminister med et Forslag, der aldeles ligner det, som her er under Forhandling; der vare Bispetienderne borttagne fra Indtægtsfiden paa Finantsloven og opførte paa Udgiftsfiden under Kultusministeriet, og Bispegagerne trukne fra. Den daværende Ordfører for Finantsudvalget motiverede en Indstilling af Udvalget, der gik ud paa at tilveiebringe den gamle Tingenes Orden, ved ganske kortelig at sige, at en saadan Posteringsmaade, som den af Ministeren foreslaaede, vilde komme Statskassen tilgode, men at dette Overskud vilde komme til at udgjøre det første Bidrag til et særligt Fond, og han søjede til, at Finantsudvalget var af den Mening, at dersom en saadan Ompostering skulde skee, maatte den skee ved særlig Lov. Som Følge deraf foreslog Ordføreren paa Finantsudvalgets Begne, at vende tilbage til den tidligere Tilstand, og dette Forslag ansaaes for saa rigtigt, at det mod Ministeren blev vedtaget af Thinget med 81 Stemmer mod 2. Siden denne Afstemning har man haft Bispetienderne staaende paa Indtægtsfiden, og Udgifterne til Bispernes Gage paa Udgiftsfiden som Bidrag til kirkelige Die-med. Det er denne Posteringsmaade, som jeg anseer for at være den rigtige, og det er derfor, at jeg vil stemme for det Forslag, der i denne Retning er fremkommet fra Udvalget. Jeg troer, at de Forhandlinger og de Afstemninger om det samme og andre lignende Spørgsmaal, der ere gaaede igjennem de forskjellige Sessioner, jeg har nævnt, maae være tilstrækkelige til at begrunde dette, og jeg troer, at dersom der skal være et særegent Fond for Follkekirken, maa der komme en Lov om Anvendelsesmaaden af det, thi det, hvorom der er Spørgsmaal, er egentlig, hvorledes Overskudet af Bispetienden og hvilke andre Indtægter man ellers maatte indbringe under det særlige Fond, lige med den, skulde anvendes; men at dette ikke kan afgjøres ved en Ompostering i Finantsloven, finder jeg ligesaa klart nu, som jeg fandt det i 1854, da jeg var Medlem af det Udvalg, der stillede det omtalte Forslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det forekommer mig underligt, at den

ærede sidste Taler er ængstelig for, hvorledes Overskudet af Bispetienden skal anvendes, thi hvis han havde erindret den omhandlede Post i Finantslovforslaget, saa vilde han see, at det gaaer rigeligt med, og at der endda behøvedes det betydelige Tilskud af 23,512 Rbd. 4 Sk. fra Finantsernes Side for at tilveiebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter. Sorgen for, hvortil Overskudet skal anvendes, og Frygten for, at det skulde dhyge sig op til Capitaler, behøver han altsaa ikke at have, derfor er der sørget i det af Ministeriet stillede Forslag, og i denne Henseende stiller dette Forslag sig fra det tidligere; det borttager al denne Frygt, det be-roliger enhver Betyrning om, hvorledes Overskudet skal anvendes, thi det er anvendt, det er brugt i det Forslag, der foreligger.

Til det af mig stillede Endringsforslag, der er opført under Nr. 15, har Udvalget foreslaaet, at det Arbejde, hvorom det af mig stillede Endringsforslag handler, skal udføres ved Picitation; derimod kan jeg i og for sig ikke have Noget at erindre. Det kan være ret godt at prøve denne Maade, og det skulde være mig kjær, hvis vi kunde tjene betydeligt derved. — Det gjør mig ondt, at det ærede Udvalg ikke har kunnet gaae ind paa den Post i Finantslovforslaget, hvortil Endringsforslagene under Nr. 16 og 17 slutte sig, og navnlig gjør det mig ondt, at Udvalgets Fleertal slet ikke vil bevilge Noget, hvorimod Mindretallet dog vil bevilge Halvdelen af den forlangte Sum. Jeg har for Udvalget udsærligt udvirket alle de Grunde, der gjorde det magtpaaliggende for mig at faae denne Sum bevilget, og jeg skal her ganske kortelig atter berøre dem. En æret Rigsbogsmand har i Anledning af denne Post reist Forespørgsel til mig angaaende de særlige Forhold paa Als og Læsø og i Tørningelehn; jeg vil i den Henseende bemærke, at jeg hidtil ikke har følt mig opfordret til at gaae ind paa Behandlingen af disse Spørgsmaal, fordi der ikke har været nogen ydre Opfordring for mig dertil. Der er hverken fra Menighedernes eller fra de Geistliges Side indkommet noget som helst Andragende til Kultusministeriet om, at de sølte sig trykke ved den bestaaende Tingenes Tilstand; der var virkelig altsaa ikke Anledning for mig til at